

दिव्या प्राप्ता महातेजा वशिष्ठो भगवानयं ।
 मार्कण्डेयादयश्चैव दिव्या प्राप्ता महर्षयः ॥ १० ॥
 दिव्या मे निर्जिता विघ्ना दिव्या मे पूजितं कुलं ।
 राघवैः सह संबन्धं कृत्वा प्रथितसद्गुणैः ॥ ११ ॥
 अयं मे सफलं जन्म प्राप्तं चायं क्रियाफलं ।
 अयं पूतोऽस्मि राजर्षे तत्संबन्धात् सबान्धवः ॥ १२ ॥
 एषां चापि महर्षीणामद्याभ्यागमनादहं ।
 सविशेषतरं पूतो राजन्नाप्यायितस्तथा ॥ १३ ॥
 अथः प्रभाते महाराज निर्वर्तयितुमर्हसि ।
 यज्ञस्यावभृथे पुण्यमुद्राहमृषिभिः सह ॥ १४ ॥
 तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा राजा दशरथस्तदा ।
 ऋषिमथ उवाचेदं जनकं मिथिलेश्वरं ॥ १५ ॥
 राजन् प्रतिगृहीतारः स्मृता दातृवशाः किल ।
 यद्वक्ष्यसि यदा चैव तत्कर्तारस्तदा वयं ॥ १६ ॥
 श्लक्ष्णां चैवानुत्तमं च वचनं प्रियवादिनः ।
 तद्वाज्ञो जनकः श्रुत्वा परं विस्मयमागतः ॥ १७ ॥
 ततः सर्वे मुनिगणाः परस्परसमागमे ।
 कृषमेत्य परं तत्र निशां तामवसंस्तदा ॥ १८ ॥
 कथयन्तः कथा कृत्वाः पुण्यश्रवणकीर्तनाः ।
 परस्परप्रभावज्ञाः पूजयन्तः परस्परं ॥ १९ ॥